

8.12. 2024, 2. adventní

Píseň: 431 *Navštiv nás, Kriste žádoucí*

Modlitba:

Pane Bože,

děkujeme za dobré zprávy, za naději, za uzdravení, usmíření, odpuštění, za odvahu děkujeme. Za milé lidi, setkání, povzbuzení. Za to, co se nám povedlo, čím jsme někomu mohli udělat radost, čím někdo udělal radost nám. Děkujeme za dobro mezi lidmi.

Děkujeme, Pane Bože, za setkání s tebou.

Děkujeme za advent, za možnost se těšit.

Myslíme, Pane Bože, na to, co jsme pokazili, komu ublížili, kdy jsme byli příliš tvrdí, kdy jsme si byli příliš jistí svou pravdou. Prosíme, odpusť, prosíme, ať dokážeme být pokornější, upřímnější.

Prosíme, proměňuj nás svým Duchem. Amen.

Čtení: Gn 38,12-19 (Juda a Tamar)

Píseň: 333 *Před tvou tvář, Pane*

Text: Mt 1,nebo 1-17 (Ježíšův rodokmen)

Kázání:

1. Před tvou tvář

V prologu písně se zpívá: *Panství Boží blízko, vrať se, teď je čas.* V refrénu se opakuje: *Před tvou tvář, Pane, nemám vůbec nic, jen tvé slovo dané, jdi a nehřeš víc...*

Každá sloka je o jiném biblickém hříšníkovi; do poslední sloky možná můžeme dosadit sebe. Nemám před Pánem Bohem nic, jen jeho slovo, odpuštění, milost, pozvání. Nemám nic, čím se chlubit, ale jsem pozvaná do adventu. Nebo jinak: i pro mě se Ježíš narodil.

U několika biblických hříšníků se zastavíme.

2. Proč ten výčet jmen na začátku Mt evangelia?

Proč si Matouš dal takovou práci s dlouhým rodokmenem? A proč ho máme číst?

Matoušovo evangelium (a pro nás celý NZ) začíná větou: *Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.* Matouš věří, že Ježíš stojí v dlouhé tradici. Kdo chce této tradici rozumět, je dobré aby začal na počátku, u knihy počátku, Genesis. Začátek Mt evangelia je velmi podobný začátku SZ, knize Gn. „Toto je kniha počátku nebe a země...“ (Gn 2,4); o pár kapitol dál čteme „Toto je kniha počátku, kniha zplodění člověka...“ (Gn 5,1) Podobnými slovy o počátku začíná Mt vyprávění o Ježíši. Rodokmenem vztahuje Ježíše k počátkům starozákonním.

Ježíšův příběh je ukotven v dějinách. Ježíš se neobjevil „z ničeho nic“.

Kdybychom jména v rodokmenu spočítali, zjistíme, že je to před Ježíšem 3x14 generací. Matouš všechna ta jména vyjmenuje. Většina z nich jsou jména mužská, ale je mezi nimi zmíněno také 5 žen. To je ve starověkém rodokmenu nezvyklé. Čtyři ženy jsou představeny jménem, jedna jménem svého muže. Svého bývalého muže.

Čteme nesvatý rodokmen svaté rodiny.

3. Ženy.

(Chci se dnes zaměřit víc na ty ženy.) Které ženy jsou zde zmíněny: Tamar, Rachab, Rut, žena Uriášova (Batšeba – ale jméno Mt neuvádí) a na konci pak Marie. Jejich osudy možná znáte, připomenutí jen stručně:

Tamara (Gn 38) je odepřen muž, který jí měl připadnout, proto obelstí svého tchána Judu, aby se mohla stát matkou v Izraeli... V Izraeli platilo levirátní právo. Pokud zemřel muž a nenechal po sobě potomky, měl si vdovu po něm vzít jeho bratr a zplodit tak potomka za/pro svého bratra. Juda měl tři syny, nejstarší se oženil s Tamar, ale zemřel a zanechal ji bezdětnou. Byla provdána za jeho bratra Ónana, který ale bratrovi zplodit potomka nechtěl. Umřel taky. Nejmladšího Šélu Juda své snaše nedal, bál se, že by taky umřel. Po letech čekání se Tamar převlékne za nevěstku a nechá

svého tchána Judu, aby k ní vešel... Stane se tak matkou v Izraeli, dostane se i do Ježíšova rodokmenu.

Další ženou zmíněnou v Ježíšově rodokmenu (a to i jménem) je **Rachab**. V Jerichu v domě zapuštěném do městských hradeb provozuje své řemeslo, které se u hradeb provozuje odpradáвна. Je nevěstka. Cizinka. Přežívá na okraji společnosti, ale má své místo v Božím srdci. Statečná žena, která ukryje vyzvědače na jejich cestě do zaslíbené země. Její jméno nemůže chybět mezi předky toho, který stoloval s nevěstkami a celníky. Rachab se stane matkou Bóaze.

A čteme dál: *Bóaz zplodil Obéda z Rúť.*

Jsme tak u další ženy. **Rúť** – Moábka, mladá vdova, se svou tchyní Noemi putovala z Moábu do Betléma, bývalého domova své tchyně. Aby obě uživila, chodila sbírat klasy na pole jejich vzdáleného příbuzného Bóaze. I ona je cizinka; již druhá žena, kvůli níž nebude Mesiáš čistokrevný. Bóaz ji vezme pod svá křídla. Ona si celkem odvážně řekne o jeho přízeň ještě bližší. Narodí se jim syn Obéd, jeho vnukem pak je král David.

David. Hlavní postava izraelských dějin, o Ježíši se říká, že je z pokolení Judova a z rodu Davidova. Oba, Juda i David jsou v rodokmenu a oba mají na svém štítu špinu.

Král David, král z Boží milosti, pastýř, básník, autor žalmů, osvoboditel Izraele. Pocházel z Betléma, tady se narodil potomek z jeho rodu.

O tomto Davidovi čteme: *David zplodil Šalomouna z té, která byla Uriášova.*

Ta žena, **Batšeba**, patřila jinému. David to věděl, ale zatoužil po ní, čeká s ní dítě a Uriáš nechá odstranit. Je to temné místo v Davidově životě, poskvírna na erbu Izraele, a přece se kvůli tomu pouto mezi Bohem a Izraelem nerozlomilo. Je dobře, že nezmáhala snaha postavu Davida zobrazit v lepším světle a šrámy vyretušovat. David i jeho syn zplozený s Batšebou mají své místo ve výčtu Ježíšových předků.

U Boha Izraele není poslední slovo diktováno vinou. Dobrou zprávu, že Bůh je odpouštějící, milosti-plný, Ježíš bude opakovat stále znovu.

Před tvou tvář, Pane, nemám vůbec nic... já, David... člověk...

Poslední v řadě žen je **Marie**. V rodokmenu zmíněná je to pátá žena. Číslo pět je odpradáвна symbolem Izraele. Marie počne dítě, aniž by byla vdaná, resp. měla muže. Mladička svobodná matka. Mluvili jsme o Marii ve čtvrté na mládeži. Narazili jsme také na to, kolik jí asi bylo let. Někdo to rychle vygooglil; prý jí bylo asi tak čtrnáct. (Dneska věk konfirmace...)

4. Evangelium není dobrá rada.

Někdo vnímá evangelium jako další z řady hezkých a poučných příběhů jako jsou třeba bajky. Tak to ale není. Z příběhu o narození Ježíše žádné poučení neplyne. Betlémský pastýř, Ježíšovi rodiče, mudrci z východu, podobně jako osoby vyjmenované v Ježíšově rodokmenu nám nemají sloužit jako vzor, jak správně žít. Evangelijní příběhy nás nemají poučit, co máme udělat, ale informují nás, co udělal Bůh. Evangelium je dobrá zpráva. Oznámení: sami se nezachráníte. Přišel vás zachránit Bůh.

Spása není dobrá rada ve stylu: „tohle dělejte, aby...“ „takhle byste se měli proměnit...“ „v neděli musíte chodit do kostela...“ „abyste se duchovně proměnili, tak...“

Evangelium, resp. Ježíš Kristus říká: „Já jsem ta duchovní skutečnost. Sám bys ke mně nedošel, a tak já teď přicházím k tobě.“

Křesťanství není primárně cestou sebezdokonalování. Evangelium tu není od toho, abychom z něj čerpali inspiraci a rady do života (když je čerpáme – má to být až druhotné). Podstatou evangelia je, že potřebujeme být spaseni a že na to sami nestačíme. Evangelium je dobrá zpráva, že svatý Bůh přichází k nesvatému člověku. K nám, ke mně.

Pane Bože, s námi nedokonalými počítáš, každý jsme ti vzácným, zahrnuješ nás do svých plánů se světem. Děkuje. Děkuji. Amen.

Píseň: 615 *Celé věky čekaly*

Ohlášky:

Píseň: 438 *Bohu chvála buď i čest*

Přímlovná modlitba, Otče náš

Poslání: ²⁰ Vždyť ze skutků zákona 'nebude před ním nikdo ospravedlněn', neboť ze zákona pochází poznání hříchu. ²¹ Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²² Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu: ²³ všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴ jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. (Ř 3,20-24)

Požehnání: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Jděte v pokoji. (Jan 3,16-17)

Píseň: 426 *At' chrání nás Bůh*